

Farnosť sv. Petra v Turčianskom Petre

Popoludňajšie pôstne pobožnosti

5. pôstna nedeľa

Kajúcný akatist

(pre kňaza)

2017

KAJÚCNY AKATIST

na popoludňajšiu pobožnosť 5. pôstnej nedele

ZVYČAJNÝ ZAČIATOK

Kňaz: Požehnaný Boh náš teraz i vždycky i na ve[↓]ky ve-ekov.

Lud: A-amen.

Čtec: Sláva tebe, Bože náš, [↓]sláva tebe.

Lud: Kráľu nebeský, Utešiteľu, Duchu pravdy, - ktorý si všade a všetko naplňuješ, - poklad dobra a darca života, - príď a prebývaj v nás, - očisť nás od každej poškvrny - a [↑]spas, Dobrotivý, naše [↑]duše.

Čtec: Svätý Bože, Svätý Silný, Svätý Ne[↑]smrteľný, zmi[↓]luj sa nad nami.

Lud: Svätý Bože, Svätý Silný, Svätý Ne[↑]smrteľný, zmi[↓]luj sa nad nami.

Čtec: Svätý Bože, Svätý Silný, Svätý Ne[↑]smrteľný, zmi[↓]luj sa nad nami.

Lud: Sláva Otcu i Synu i Svätému Duchu.

Čtec: I teraz i vždycky i na veky vekov. Amen.

Lud: Presvätá Trojica, zmiluj sa nad nami. - Pane, očisť nás od našich hriechov. - Vládca, odpusť nám naše neprávosti. - Svätý, [↑]príď a uzdrav naše slabosti pre svoje [↑]meno.

Čtec: Pane, zmiluj sa, Pane, zmiluj sa, Pa[↑]ne, zmiluj [↓]sa.

Lud: Sláva Otcu i Synu i Svätému Duchu.

Čtec: I teraz i vždy[↑]cky i na veky vek[↓]ov. Amen.

Lud: Otče náš, ktorý si na nebesiach, * posväť sa meno tvoje, * príď kráľovstvo tvoje, * buď vôľa tvoja ako v nebi, tak i na zemi. * Chlieb náš každodenný daj nám dnes * a odpusť nám naše viny, * ako i my odpúšťame svojim vinníkom, * a ne[↑]uved nás do pokušenia, * ale zbav nás [↑]Zlého.

Kňaz: Lebo tvoje kráľovstvo a moc i sláva, [↑]Otca i Syna i svätého Du[↓]cha, teraz i vždycky i na [↑]veky [↑]vekov.

Lud: A-amen.

Kondák 1

Kňaz: Som priepasťou hriechu a blatom všetkej nečistoty, schránkou všetkých zlých a nemiestnych skutkov. Beda mi, Bože môj, beda mi! Tvorca a Stvoriteľ môj, beda mi, Svetlo mojej duše! Čo ti mám povedať ja, čo som sa vzdialil spred tvojej tváre? Ako mám hovoriť ja, čo som odvrátil zrak od tvojho svetla? Porušil som tvoje prikázanie ako kedysi Adam a nikdy som ti nepriniesol obeť pokánia. Teraz som však spoznal svoj pád, preto ti z hĺbky mojej duše v pokání volám, Milosrdný: Zmiluj sa, Pane, Bože môj a prived' k pokániu mňa, pa[↓]dnuté-cho.

Lud: Zmiluj sa, Pa[↑]ne, [↓]Bože môj – a prived' k pokániu [↑]mňa, pa[↓]dnutého.

Ikos 1

Kňaz: Ty si môj Boh, tvorca a môj stvoriteľ, ochranca môjho života i môj zástanca a ja som len tvoje stvorenie, dielo tvojich rúk. No beda mi! Panuje vo mne hriech prarodičov a moja zlá vôľa má vládu nado mnou. Som ako otrok, čo stále otročí hriechu a tak podnecujem tvoj hnev, Vládca môj a Bože. Utiekam sa však k tvojej láskavosti a takto ťa pokorne prosím, Do[↓]broti-ivý:

Lud: Zmiluj sa, Tvorca môj preslá-avny.

Zmiluj sa, Stvoriteľ môj predi-ivný.

Zmiluj sa, Bože môj predve-ečný.

Zmiluj sa, Pane môj nesmrte-eľný.

Zmiluj sa, Vládca môj najmilostive-ejší.

Zmiluj sa, Kráľ môj najmocne-ejší.

Zmiluj sa, lebo od nebytia k bytiu si ma povo-olal.

Zmiluj sa, lebo si do môjho tela vdýchol nesmrteľnú du-ušu.

Zmiluj sa, lebo si ma poctil svojím obrazom a podo-obou.

Zmiluj sa, lebo si ma povýšil nad všetko vidite-eľné.

Zmiluj sa, lebo si mi dal schopnosť poznávať ťa a milo-ovat'.

Zmiluj sa, lebo ma udržuješ pri živote svojou milo-osťou.

Zmiluj sa, Pa[↑]ne, [↓]Bože môj – a prived' k pokániu [↑]mňa, pa[↓]dnutého.

Kondák 2

Kňaz: Vládca môj a Pane, ako sa smiem priblížiť k tebe, ponorený do mnohých hriechov? Ako sa osmelím pozdvihnúť svoj zrak k tebe, môjmu najjasnejšiemu stvoriteľovi? Aké pokánie ti prinesiem? Ak zaplačem, svojimi slzami iba poškvrním zem; ak budem vzdychať ako mýtnik, myslím, že iba obťažím nebesia. Ale ty ma očisť pokáním od všetkej škvrny a moju dušu osviet' jasom tvojej milosrdnej tváre, aby som ti radostne spieval: a[↓]lelu-uja.

Lud: Aleluja, a[↑]le[↓]lu-uja, alelu-u-uja!

Ikos 2

Kňaz: Ustavične som bral ľahkovážne slová tvojich úst a nikdy som nekráčal cestou tvojich prikázaní. Usilovne som však konal podľa vôle diabla a vytrvalo som chodil po ceste mojich náruživostí. Teraz, keď som si trpkou uvedomil moje pády, so slzami ťa hľadám, nezapadajúce moje Svetlo, a kajú[↓]cne vo-olám:

Lud: Zmiluj sa, lebo som sa počal v neprávo-osti.

Zmiluj sa, lebo som sa v hriechoch naro-odil.

Zmiluj sa, lebo som svoj život premá-arnil.

Zmiluj sa, lebo som nedbal o svoju spá-asu.

Zmiluj sa, lebo som sa neusiloval žiť bohumi-ilo.

Zmiluj sa, lebo som stále konal moju vôľu, ba ešte viac vôľu Zlé-eho.

Zmiluj sa, lebo som sa vzdialil od teba, večné Sve-etlo.

Zmiluj sa, lebo som zablúdil v púšti mojich vá-ašní.

Zmiluj sa, lebo som sa odcudzil tvojej milo-osti.

Zmiluj sa, lebo som svoju dušu vydal hriešnej temno-ote.

Zmiluj sa, lebo som porušovateľ tvojho záko-ona.

Zmiluj sa, lebo nezachovávam tvoje príka-azy.

Zmiluj sa, Pa[↑]ne, [↓]Bože môj – a prived' k pokániu [↑]mňa, pa[↓]dnutého.

Kondák 3

Kňaz: Je dobré a správne nevzd'aľovať sa od teba, Prameň svetla. Lenže tma hriechov, ktorú som na seba uvalil mojimi zlými skutkami, pohlcuje ma s'ta noc a zatemňujúc moju dušu, odvádza ma od teba, môjho Boha. Preto t'a prosím, môj Stvoriteľ, udri bleskom a rozožen' mrak mojich vášní, aby som v tvojom svetle uzrel svetlo a mohol ti vd'ačne spievať: A[↓]lelu-uja

Lud: Aleluja, a[↑]le[↓]lu-uja, alelu-u-uja!

Ikos 3

Kňaz: Hranice zákona som prekročil, ja úbožiak, a páchal som hriechy o ktorých je hanba aj hovoriť. Ale ty, Bože, poznáš srdce každého a všetko prenikáš svojím pohľadom. Neodhaľ, prosím, moje skryté skutky pred anjelmi, ani ma neuvrhni do ohnivej priepasti. Zľutuj sa nado mnou a odpusť mi všetky zlé skutky, keď k tebe tak[↓]to vo-olám:

Lud: Zmiluj sa, lebo som poškvrnený mnohými hrie-echmi.

Zmiluj sa, lebo namiesto raja som sa usídlil v podsve-etí.

Zmiluj sa, lebo som miloval tmu viac ako sve-etlo.

Zmiluj sa, lebo som sa vrhol do ohnivej pece vá-ašní.

Zmiluj sa, lebo som t'a zarmútil nevhodným*í* reča-ami.

Zmiluj sa, lebo som prehliadal tvoje ustanove-enia.

Zmiluj sa, lebo som odsúdil svojho blízne-eho.

Zmiluj sa, lebo som ohováral svojho bra-ata.

Zmiluj sa, lebo som ti nesplnil moje sľu-uby.

Zmiluj sa, lebo som nezachoval rady svojho duchovného o-otca.

Zmiluj sa, lebo som vyslovoval tvoje Meno nada-armo.

Zmiluj sa, lebo nič dobré som pred tebou nevyko-onal.

Zmiluj sa, Pa[↑]ne, [↓]Bože môj – a prived' k pokániu [↑]mňa, pa[↓]dnutého.

Kondák 4

Kňaz: Životodarná Trojica, ty si Život a Prameň života, nerozdielne a nezmiešané božstvo, Otec, Syn i Svätý Duch. Zhliadni na mňa, ved' som stvorený na tvoj obraz a podobu a obnov môj um, usmerni moje slová a posväť moju dušu, aby ti moja obnovená, z troch častí zložená, bytosť duchovne spievala: A[↓]lelu-uja.

Lud: Aleluja, a[↑]le[↓]lu-uja, alelu-u-uja!

Ikos 4

***Kňaz:* Som iba zem a vrátim sa do zeme, z ktorej som bol vzatý, ako si to riekol ty sám, preslávný môj Stvoriteľ. Ale skôr, než nadíde moja smrť a než zostúpim do hrobu, prehodnocujem svoj márnivý život a tebe, svojmu Tvorco[↓]vi, vo-olám:**

Lud: Zmiluj sa, lebo ma vášne tmou zahali-ili.

Zmiluj sa, lebo som zblúdil na mojich chodní-ikoch.

Zmiluj sa, lebo ma premohlo lako-omstvo.

Zmiluj sa, lebo ma závist' zožiera-ala.

Zmiluj sa, lebo som jedával viac než dosý-ya.

Zmiluj sa, lebo som ťa rozhneval opilstvom bez mie-ery.

Zmiluj sa, lebo som nenasýtil hladné-eho.

Zmiluj sa, lebo som nepodal nápoj smädné-emu.

Zmiluj sa, lebo som nemiloval svojho bra-ata.

Zmiluj sa, lebo som si kedysi nevážil svojich rodi-ičov.

Zmiluj sa, lebo som hrešil proti tebe skutkom, slovom i myšlie-enkou.

Zmiluj sa, lebo som sa previnil svojimi dobrovoľnými i nedobrovoľnými zlými skutkami.

Zmiluj sa, Pa[↑]ne, [↓]Bože môj – a prived' k pokániu [↑]mňa, pa[↓]dnutého.

Kondák 5

***Kňaz:* Tam, kde to chceš ty, všemohúci Bože, ustupujú zákony prírody. Moja prirodzenosť ma ustavične pobáda k hriechu a zotročuje, no ty, ako Tvorca prirodzenosti, uhas jej hriešne pohnútky a obnov ju rosou tvojej milosti, aby som ti bez zábran spieval: A[↓]lelu-uja.**

Lud: Aleluja, a[↑]le[↓]lu-uja, alelu-u-uja!

Ikos 5

***Kňaz:* Kto kedy hrešil tak, ako ja úbožiak? Ktorý hriech som ešte nespáchal? Akej neprávosti som sa ešte nedopustil? Aký druh zla som zatiaľ nevlačil do mojej duše? Beda mi, beda! Čo len so mnou bude a kam sa podejem? Ale skôr, než nastane čas tvojej spravodlivej odplaty, milosrdný Bože, prosím ťa pokorne ako márnratný syn svoj[↓]ho o-otca:**

Lud: Zmiluj sa nado mnou úbo-ohým.

Zmiluj sa nado mnou nemilosr-rdným.

Zmiluj sa nado mnou kru-utým.

Zmiluj sa nado mnou hnevli-ivým.

Zmiluj sa nado mnou ctižiadosti-ivým.

Zmiluj sa nado mnou py-yšným.

Zmiluj sa nado mnou poškrve-eným.

Zmiluj sa nado mnou neči-istým.

Zmiluj sa nado mnou zlomyse-eľným.

Zmiluj sa nado mnou pomstychti-ivým.

Zmiluj sa, lebo mi srdce skamene-elo.

Zmiluj sa, lebo ma svedomie pá-ali.

Zmiluj sa, Pa[↑]ne, [↓]Bože môj – a prived' k pokániu [↑]mňa, pa[↓]dnutého.

Kondák 6

Kňaz: Neskrývaj predou mnou lúče tvoje milosti, Tvorca môj a Stvoriteľ, ale prežiar ma nimi. Rozjasni tvoju láskavú tvár predou mnou, твоjim služobníkom, a nauč ma plniť tvoju vôľu, aby som tebe, svojmu nebeskému Otcovi, dobrými skutkami radostne spieval: A[↓]lelu-uja.

Lud: Aleluja, a[↑]le[↓]lu-uja, alelu-u-uja!

Ikos 6

Kňaz: Tmavá a bez mesačného svitu noc môjho hriešneho života spôsobila vo mne množstvo hriechov, ktoré ma vzdialili od teba, ó, večné Svetlo, a priviedli ma až k najhlbšiemu podsvetiu. Jeho oheň a dym vzbudzujú vo mne hrôzu. Myšlienka na rajske príbytky, ktoré sú pripravené spravodlivým a šťastie tých, čo tam prebývajú, naplňajú moju dušu smútkom, že som sa vzdialil od života, čo nekončí. Avšak pokiaľ žijem a je vo mne moja duša, nie som pozbavený svetla nádeje, preto horím láskou k tebe a od srdca [↓]ti vo-olám:

Lud: Zmiluj sa nado mnou leni-ivým.

Zmiluj sa nado mnou nevďa-ačným.

Zmiluj sa, lebo som zbytočne rozprá-aval.

Zmiluj sa, lebo som vyslovoval mrzké slo-ová.

Zmiluj sa, lebo som sa iným vysmie-eval.

Zmiluj sa, lebo som miloval boha-atstvo.

Zmiluj sa, lebo som nezachoval prís-a-ahu.

Zmiluj sa, lebo som sa opí-ijal.

Zmiluj sa, lebo som miloval há-adky.

Zmiluj sa, lebo som bol tvrdoši-ijný.

Zmiluj sa nado mnou falo-ošným.

Zmiluj sa nado mnou ľsti-ivým.

Zmiluj sa, Pa[↑]ne, [↓]Bože môj – a prived' k pokániu [↑]mňa, pa[↓]dnutého.

Kondák 7

Kňaz: Svoj zrak upieram k nebu a duchom stojím pred tebou, nebeský Otče, ale porušiteľné telo tiahne ma dolu a mnohé hriechy vlečú moju dušu do priepasti. Ty však, Tvorca môj a Stvoriteľ, pretože si všemohúci a milosrdný, obnov ma, aby som vzlietol sťa orol a zaspieval ti víťaznú pieseň: A[↓]lelu-uja.

Lud: Aleluja, a[↑]le[↓]lu-uja, alelu-u-uj!

Ikos 7

Kňaz: Moje oko je plnené zloby, špiny a všetkej nečistoty, Bože a Tvorca môj. Díval som sa na mrzké veci a unášal sa krásou tohto sveta, pričom som svoju dušu pošpinil nečistotou všetkého druhu. Nevnímal som dobro vecí tohto sveta tak, aby som sa z nich učil poznávať ťa a milovať. Teraz sú oči mojej duše zastreté a ja, duchovne slepý, vzývam teba, lebo si mo[↓]je Sve-etlo:

Lud: Zmiluj sa, keď ťa kajúcne vzý-yvam.

Zmiluj sa, keď so skrúšeným srdcom k tebe prichá-adzam.

Zmiluj sa, keď sa ti s vierou kla-aniam.

Zmiluj sa, keď ťa o to s láskou pro-osím.

Zmiluj sa, keď ti prinášam moje slová ako sl-lzy.

Zmiluj sa a neodvrhni ma pred svojej tvá-are.

Zmiluj sa a daj mi prameň slz, aby som svoje skutky horko opl-aakal.

Zmiluj sa a vyved' moju dušu z temnice vá-ašní.

Zmiluj sa a v mojom vnútri obnov ducha pravé-eho.

Zmiluj sa a obnov vo mne tvoj o-obraz.

Zmiluj sa, moje Svetlo, a osviet' oči mojej du-uše.

Zmiluj sa a urob si vo mne chrám a svoj príby-ytok.

Zmiluj sa, Pa[↑]ne, [↓]Bože môj – a prived' k pokániu [↑]mňa, pa[↓]dnutého.

Kondák 8

Kňaz: Plameň mojej lásky k tebe, Stvoriteľ, ešte úplne nevyhasol a môj duch stále dvíha svoj plameň k tebe, ktorý si môj Prvoobraz. Slzy ľútosti i radosti z teba vo mne ešte celkom nevyschli, ale sťa oblak dažďa v čase sucha prichádzajú a oblažujú ma. A hoci ich pohlcujú zloba, ktorá sa vo mne zahniezdila a márnosť tohto sveta, čo ma obklopuje, ak čo len na chvíľu zostúpi na mňa tvoja milosť, Prameň života, budem ti stále spievať: A[↓]lelu-uja.

Lud: Aleluja, a[↑]le[↓]lu-uja, alelu-u-uj!

Ikos 8

Kňaz: Ó nepochopiteľná Múdrost'! Svojím rozumom som nikdy nepoznával vznešené veci, ale ustavične som počas života blúdil a strácal správnu cestu. Vydával som sa do rúk zbojníkov, ktorí ma vyzliekli z rúcha neporušiteľnosti, ktoré si mi daroval pri mojom krste. Teraz pred tebou stojím nahý a pozbavený priateľstva s tebou. Ale osmeľujem sa nabrat' odvahu a takto ti kajúc[↓]ne vo-olám:

Lud: Zmiluj sa a vyrovnaj moju cestu pred te-ebou.

Zmiluj sa a svojho služobníka na súd nevo-olaj.

Zmiluj sa a nepohrdaj mnou, že som chudobný na dobré sku-utky.

Zmiluj sa a v deň súdu ma netrestaj za to, čo som vyko-onal.

Zmiluj sa a očisť ma od každej poškv-rny.
Zmiluj sa a oslobod' ma od všetkých diablových úkla-adov.
Zmiluj sa a odpusť mi množstvo mojich hrie-echov.
Zmiluj sa a oslobod' ma od mučivých vášní, čo vo mne kral'u-ujú.
Zmiluj sa a ukáž mi cestu poká-ania.
Zmiluj sa a vzbud' vo mne túžbu konať tvoju vô-ol'u.
Zmiluj sa a hľadaj svoju zblúdenú o-ovcu.
Zmiluj sa a pripočítaj ma k stádu tvojich vyvole-ených.
Zmiluj sa, Pa[↑]ne, [↓]Bože môj – a prived' k pokániu [↑]mňa, pa[↓]dnutého.

Kondák 9

Kňaz: Keďže nenachádzam slová, prosím ťa predivný Kráľu a Pane, daruj mi slzy pokánia a po nich slzy ľútosti, aby som nimi omyl škvrny mojej duše, ktorú som pošpinil svojimi zlými a nevhodnými skutkami. Daj, aby som s čistou dušou radostne spieval tebe, môjmu Bohu: A[↓]lelu-uja.

Lud: Aleluja, a[↑]le[↓]lu-uja, alelu-u-uja!

Ikos 9

Kňaz: Hoci doprajem svojmu telu bohatý pokrm, moja duša, Pane, hynie od hladu. Daj, aby som spoznal svoju neprávosť, daj mi horlivosť, aby som svojho ducha sýtil dobrými skutkami. Daj, aby som odteraz začal pracovať na vlastnej záchrane, keď hladným duchom takto k te[↓]be vo-olám:

Lud: Zmiluj sa nado mnou, Múdrost' nepochopite-eľná.
Zmiluj sa nado mnou, Božstvo neopísate-eľné.
Zmiluj sa nado mnou, Sila nepremožite-eľná.
Zmiluj sa nado mnou, Sláva najvy-yššia.
Zmiluj sa nado mnou, Krása najjasne-ejšia.
Zmiluj sa nado mnou, Dokonalosť neobsiahnute-eľná.
Zmiluj sa nado mnou, Vysočina nedosiahnute-eľná.
Zmiluj sa nado mnou, Milosrdenstvo nekone-ečné.
Zmiluj sa nado mnou, všemohúci Vlá-adca.
Zmiluj sa nado mnou, mocný Veliteľ nebeských zbo-orov.
Zmiluj sa nado mnou, trojslnečné a trikrát žiariace Sve-etlo.
Zmiluj sa nado mnou, Otče, Synu i Svätý Du-uchu.
Zmiluj sa, Pa[↑]ne, [↓]Bože môj – a prived' k pokániu [↑]mňa, pa[↓]dnutého.

Kondák 10

Kňaz: Moje vnútro planie láskou k tebe, Stvoriteľu neba a zeme, a moja duša sa povznáša k výšinám. Ale beda! Aká veľká je moja zloba nedokonalosť! Prestupujem tvoje prikázania a tak v jednej chvíli o všetko prichádzam. No napriek tomu zápasím s hriechom a tebe spievam: A[↓]lelu-uja.

Lud: Aleluja, a[↑]le[↓]lu-uja, alelu-u-uja!

Ikos 10

***Kňaz:* Som bohatý na hrabivosť a nespravodlivosť, otročím zlobe a hanebným skutkom. Klamstvo a lož mi nie sú cudzie, zožiera ma závisť, premáha lakomstvo a všetkým d'alším nepravostiam poctivo slúžim ako otrok. Ty však, môj milosrdný Stvoriteľ, odožen odo mňa všetky tieto neresti, keď ti s láskou a chvením kajúc[↓]ne vo-olám:**

Lud: Zmiluj sa nado mnou, moja Radosť a Vese-elosť.

Zmiluj sa nado mnou, moja Nádej preslá-avna.

Zmiluj sa nado mnou, Poklad neporušite-el'ný.

Zmiluj sa nado mnou, Bohatstvo nevyčerpate-el'né.

Zmiluj sa nado mnou, Osvietenie mojej mysle i sr-rdca.

Zmiluj sa nado mnou, Zdravie mojej duše i te-ela.

Zmiluj sa nado mnou, Vodca najlákave-ejší.

Zmiluj sa nado mnou, Ochranca môj najle-epší.

Zmiluj sa nado mnou, pravá Radosť plačú-ucich.

Zmiluj sa nado mnou, naše Útočisko a Ná-adej.

Zmiluj sa, lebo zahladzuješ naše pochybe-enia.

Zmiluj sa, lebo nás obkolesuješ svojimi svätými anje-elmi.

Zmiluj sa, Pa[↑]ne, [↓]Bože môj – a prived' k pokániu [↑]mňa, pa[↓]dnutého.

Kondák 11

***Kňaz:* Ja biedny od počiatočných dní svojej mladosti porušil som čistotu a odvtedy som podrobený týmto hriechom. Či je nejaký skutok tohto druhu, ktorý by som nevykonal, alebo niečo, čo som ešte nespáchal? Poškvrnil som si celú dušu a všetky časti môjho tela poškodil a urobil nepotrebnými. Preto ťa prosím, Pane, čo neuchovávaš v pamäti našu zlobu, oslobod' ma od telesných vášní, keď ti spievam: A[↓]lelu-uja.**

Lud: Aleluja, a[↑]le[↓]lu-uja, alelu-u-uja!

Ikos 11

***Kňaz:* Nenadobudol som duševnú čistotu a svoju dušu som uvrhol do tmy hriechov. Ach, ja úbožiak! Som zbojník svojej duši, lebo som ju celú doráňal, takže niet na nej zdravého miesta. Vyzliekol som ju z Bohom utkaného rúcha a svojou zlobou som ju zaodel otrhaným a špinavým šatom. Čo ti mám povedať, dobrotivý Otče? Čo môžem vyriečiť na svoje ospravedlnenie, najspravodlivejší Sudca? Ale, ako je mojím zvykom, prosím si milosrdenstvo od teba a vrú[↓]cne vo-olám:**

Lud: Zmiluj sa nado mnou, Láska plameňom horia-aca.

Zmiluj sa nado mnou, Múdrost' večne žiaria-aca.

Zmiluj sa nado mnou, Pokladnica do-obra.

Zmiluj sa nado mnou, Darca živo-ota.

Zmiluj sa, lebo si všade a všetko naplňu-uješ.
 Zmiluj sa, veď konáš úžasné di-ivy.
 Zmiluj sa, lebo ty vidíš budúce veci ako prítomné.
 Zmiluj sa a nenechávaj nás napospas hriechu a smr-rti.
 Zmiluj sa, lebo ty oživuješ duchom mŕ-rtvych.
 Zmiluj sa, lebo ty očisťuješ tých, čo majú špinavé svedo-omie.
 Zmiluj sa, lebo si vnímavý na naše vzdycha-anie.
 Zmiluj sa, lebo tvoje milosrdenstvo sa rozprestiera na celé dielo tvoji-ich rúk.
 Zmiluj sa, Pa[↑]ne, [↓]Bože môj – a prived' k pokániu [↑]mňa, pa[↓]dnutého.

Kondák 12

Kňaz: Veľkosťou svojej milosti, trojosobný Bože, zakry moje priestupky, ako si kedysi prikryl pády bohootca Dávida. Prijmi moje pokánie, ako si prijal pokánie kráľa Manasesa a mňa, ktorý som poblúdil na svojich cestách, volaj, ako si zavola na prenasledovateľa Pavla. Nech ti s láskou ustavične spievam: A[↓]lelu-uja.

Lud: Aleluja, a[↑]le[↓]lu-uja, alelu-u-uja!

Ikos 12

Kňaz: Prežil som svoju mladosť nerozumne a počiatky môjho života v lenivosti ku konaniu dobra. Vtedy som vo svojom srdci nezasial semená duchovného chleba, čo by ma viedol k večnému životu, Bože môj a Pane, ale pravidelne som rozsieval trnie a bodľacie. Teraz všetko toto zlo vo mne vzklíčilo, preniká moju dušu, zraňuje mi srdce a celú moju bytosť naplňa bolesťou. Bože, zľutuj sa a ohňom tvojho božstva spál' vo mne všetky hriešne trne, keď ti s bolesťou vo-olám:

Lud: Zmiluj sa, bezpočiatočný Otče, predvečný Synu a stále jestvujúci Du-uchu.

Zmiluj sa, Trojica jednopodstatná a nedelite-eľná.

Zmiluj sa, Vláda trojhypostá-azna.

Zmiluj sa, Božstvo nedeliteľné a nezmieša-ané.

Zmiluj sa, jediné Kráľovstvo a Pa-anstvo.

Zmiluj sa, jediná vôľa a tú-užba.

Zmiluj sa, lebo pred tebou sa trasú aj Cherubí-ini.

Zmiluj sa, lebo pred tebou si zakrývajú tvár úžasní Serafí-ini.

Zmiluj sa, lebo pred tebou sa korí Slnko a Luna chve-eje.

Zmiluj sa, lebo pred tebou dymia hory a rieky sa späť obraca-ajú.

Zmiluj sa, lebo pred tebou sa skláňa každé koleno v nebi, na zemi i v podsve-etí.

Zmiluj sa, lebo teba ustavične oslavuje všetko tvorstvo na nebi i na ze-emi.

Zmiluj sa, Pa[↑]ne, [↓]Bože môj – a prived' k pokániu [↑]mňa, pa[↓]dnutého.

Kondák 13 (opakuje sa 3×)

Kňaz: Všemohúci Vládca a Stvoriteľ, ty si zlo neuchovávaš v pamäti. Nespomínaj na moje priestupky, ktorým som ťa rozhneval, či už skutkom, alebo slovom, alebo myšlienkou, vedome i nevedome. Ako láskavý Boh odpusť mi všetko a urob ma slobodným. Sť'a kvapky dažďa vylej na mňa svoju milosť, aby som odteraz začal žiť, ako sa ti páči a tebe, môjmu Pôvodcovi, stále spieval: A[↓]lelu-uja.

Lud: Aleluja, a[↑]le[↓]lu-uja, alelu-u-uja!

Ikos 1

Kňaz: Ty si môj Boh, tvorca a môj stvoriteľ, ochranca môjho života i môj zástanca a ja som len tvoje stvorenie, dielo tvojich rúk. No beda mi! Panuje vo mne hriech prarodičov a moja zlá vôľa má vládu nad mnou. Som ako otrok, čo stále otročí hriechu a tak podnecujem tvoj hnev, Vládca môj a Bože. Utiekam sa však k tvojej láskavosti a takto ťa pokorne prosím, Do[↓]broti-ivý:

Lud: Zmiluj sa, Tvorca môj preslá-avny.

Zmiluj sa, Stvoriteľ môj predi-ivný.

Zmiluj sa, Bože môj predve-ečný.

Zmiluj sa, Pane môj nesmrte-eľný.

Zmiluj sa, Vládca môj najmilostive-ejší.

Zmiluj sa, Kráľ môj najmocne-ejší.

Zmiluj sa, lebo od nebytia k bytiu si ma povo-olal.

Zmiluj sa, lebo si do môjho tela vdýchol nesmrteľnú du-ušu.

Zmiluj sa, lebo si ma poctil svojím obrazom a podo-obou.

Zmiluj sa, lebo si ma povýšil nad všetko vidite-eľné.

Zmiluj sa, lebo si mi dal schopnosť poznávať ťa a milo-ovat'.

Zmiluj sa, lebo ma udržuješ pri živote svojou milo-osťou.

Zmiluj sa, Pa[↑]ne, [↓]Bože môj – a prived' k pokániu [↑]mňa, pa[↓]dnutého.

Kondák 1

Kňaz: Som priepasťou hriechu a blatom všetkej nečistoty, schránkou všetkých zlých a nemiestnych skutkov. Beda mi, Bože môj, beda mi! Tvorca a Stvoriteľ môj, beda mi, Svetlo mojej duše! Čo ti mám povedať ja, čo som sa vzdialil spred tvojej tváre? Ako mám hovoriť ja, čo som odvrátil zrak od tvojho svetla? Porušil som tvoje prikázanie ako kedysi Adam a nikdy som ti nepriniesol obeť pokánia. Teraz som však spoznal svoj pád, preto ti z hĺbky mojej duše v pokání volám, Milosrdný: Zmiluj sa, Pane, Bože môj a prived' k pokániu mňa, pa[↓]dnuté-eho.

Lud: Zmiluj sa, Pa[↑]ne, [↓]Bože môj – a prived' k pokániu [↑]mňa, pa[↓]dnutého.

MODLITBA

Kňaz: Presvätá Trojica, jednopodstatná Vláda, príčina všetkého dobra. Čím sa ti odvd'áčime za všetko, čo si preukázala nám, hriešnym a nehodným skôr, než sme prišli na tento svet? Ako sa ti poďakovať za všetko, čo udeľuješ každému z nás po všetky dni, ako aj za to, čo si nám pripravila v budúcom veku? Je správne, aby sme ti za toľké dobrodenia a prejavy lásky d'akovali nielen slovami, ale hlavne skutkami, zachovávajúc tvoje prikázania. Lenže my sme viac poslúchali vlastné vášne a zlé návyky, a tak sme sa od mladosti ponorili do hriechov a neprávostí. Preto ako nečistí a poškvrnení, nielenže by sme nesmeli predstúpiť pred tvoju, trojakým svetlom žiariacu, tvár, ale nemohli by sme vysloviť ani len tvoje presväté meno, keby si nám to ty sama neumožnila pre našu útechu. Ty miluješ čistých a spravodlivých, nad hriešnikmi, čo konajú pokánie, sa zmilúvaš a láskavo ich prijímaš. Zhliadni, najsvätejšia Trojica, z výšin tvojej svätej slávy, na nás hriešnych a prijmi namiesto dobrých skutkov naše dobré predsavzatia. Daj nám ducha pravého pokánia, aby sme mali v nenávisti každý hriech, žili čisto a spravodlivo až do konca života, konali tvoju presvätú vôľu a s čistou mysl'ou a dobrými skutkami oslavovali tvoje ľúbivé a veľkolepé meno, Otca i Syna i Svätého Ducha, teraz i vždycky i na ve[↓]ky vekov.

Lud: A-amen.

PREPUSTENIE

Kňaz: Premúdrost'!

Lud: Čestnejšia si ako cherubíni a neporovnateľne slávnejšia ako serafíni, bez porušenia si porodila Boha Slovo, o[↑]pravdivá Bohorodička, velebí[↑]me ťa.

Kňaz: Sláva tebe, Kriste Bože, naša nádej, sláva tebe.

Lud: Sláva Otcu i Synu i Svätému Duchu i teraz i vždycky i na veky vekov. Amen. Pane, zmi[↑]ľuj sa, Pane, zmiluj sa, Pane, zmiluj sa. Po[↑]žehnaj.

Kňaz: Kristus, náš pravý Boh, ktorý na našu spásu v ohnivých jazykoch zoslal svojho presvätého Ducha na svojich svätých učeníkov a apoštolov, na prosby svojej prečistej Matky, svätých slávnych a vŕchválnych apoštolov, svätého Petra, svätého Ladislava, svätého Františka Xaverského a všetkých svätých, nech sa nad nami zmiluje a spasí nás, lebo je [↑]dobrý a milu[↑]je nás.

Lud: A-amen.

Kňaz: Pán s Vami!

Lud: I s duchom tvojim!

Kňaz: Nech vás žehná ✠ všemohúci Boh, Otec i Syn i Duch Svätý!

Lud: A-amen.

Kňaz. Id'te v Mene Božom!

Lud: Bohu vd'aka.